

מסכת שקלים

פרק א'

א. באחד באחד משמיעין על השקלים ועל הכלאים. בחמשה עשר בו קורין את האגלה בכרפון, ומתקנין את הדריכים ואת הרחובות ואת מקומות הרים, ועושין כל ארכוי כרבים, ומציגין את הAKEROT, ויוצאים אף על הכלאים:

ב. אמר רבי יהודה, בראשונה היו עזראין ומשלייכין לפניהם. משרבו עזורי עברה, היו עזראין ומשלייכין על הדריכים, התקינו שיהו מפקירין כל השדה כליה:

ג. בחמשה עשר בו, שלוחנות היו יושבין במדינה. בעשרים וחמשה, ישבו במקdash. משישבו במקדש, התחלו למשיכן. את מי ממשיכנים, לווים וישראלים, גרים ועבדים משתעררים, אבל לא גשים ועבדים וקטנים. כל קטן שהתחיל אביו לשקל על ידו, שוב אינו פוסק. ואין ממשיכנים את הכהנים מפני דרכיו שלום:

ד. אמר רבי יהוֹהָה, העיד בֵּן בָּוְכָרִי בַּיְבָנָה, כֹּל כֶּהוּ שְׁשׂוֹקֶל אֵינוֹ חוֹטָא. אמר לוֹ רְבָּנוּ יוֹחָנָן בֶּן זְפָאִי, לֹא כִּי, אֲלֹא כֹּל כֶּהוּ שְׁאֵינוֹ שְׁזֹקֶל חוֹטָא, אֲלֹא שְׁהַכְּנִים דָּוְרָשִׁים מִקְרָא זוּ הַלְּעָצָמוֹ, (וַיִּקְרָא וּ) וְכֹל מְנֻחָת כֶּהוּ כְּלִיל תְּהִיה לֹא תִּאְכַל, הַזָּאֵיל וְעַמְרָה וְשְׁפִי הַלְּחֵם וְלַחַם הַפְּנִים שְׁלָנוּ, הַיָּאֵד נְאָכְלִים:

ה. אף על פי שאמרו, אין ממשכני גברים ועבדים וקטנים, אם שקלים ממקבלים מידון. הנכרי והכotti שקלים, אין מקבלין מידון. ואין מקבלין מידון קני זכין זבות וקני يولדות, וחתאות ואשות. (אבל) נדרים ונדרות, מקבלין מידון. זה הכלל, כל שפדר ונדר, מקבלין מידון. כל שאין נדר ונדר אין מקבלין מידון. וכן הוא מפרש על ידי עזרא, שאמיר (עזרא ד) לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו:

ו. ואלו שחייב בקלבון, לוים ויישראלים וגרים ועבדים ממשחררים, אבל לא כהנים וגברים ועבדים וקטנים. השוקל על ידי כהן, על ידי אשה, על ידי עבד, על ידי קטן, פטור. ואם שקל על ידו ועל יד חברו, חייב בקלבון אחד. רבי מאיר אומר, שני קלבונות. הפטון סלע ונוטל שקל, חייב שני קלבונות:

ז. השוקל על ידי עני, ועל ידי שכנו, ועל ידי בנו עירו, פטור. ואם הלום חייב. האחין והשפטין שחייב בקלבון, פטורין ממעשר

בְּהַמִּה. וְכֹשֶׁחֲבִין בְּמַעַשֵּׂר בְּהַמִּה, פָּטוּרִין מִן הַקָּלְבּוֹן. וְכֹפֶה הַנָּא
קָלְבּוֹן, מַעַה כֹּסֶף, דָּבָרִי רַבִּי מַאיָּר. וְחַכְמִים אָוּמָרים, חַצִּי: